

Sygn. akt V CSK 194/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Tadeusz Ereciński

w sprawie z powództwa D. M.
przeciwko E. P. i "S." S.A. w B. - Wydawcy Gazety S.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 października 2015 r.,
na skutek skarg kasacyjnych pozwanych od wyroku Sądu Apelacyjnego
w Katowicach
z dnia 23 października 2014 r., sygn. akt I ACa 525/14,

odmawia przyjęcia obu skarg kasacyjnych do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. może być zatem osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy, rozpoznając nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna, nie jest trzecią instancją sądową, lecz działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe. Dlatego też nie każda skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie występuje, wskazane we wnioskach obu skarg kasacyjnych, istotne zagadnienie prawne. Zagadnieniem takim w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego rozstrzygnięcie może przyczynić się do rozwoju prawa, takim zaś zagadnieniem niewątpliwie nie jest wskazana w skargach kasacyjnych kwestia wykładni art. 23 i 24 k.c. Przepisy te były już wielokrotnie wykładane w orzecznictwie Sądu Najwyższego, a co do naruszenia dóbr osobistych w publikacji prasowej m.in. w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2005 r., III CZP 53/04 (OSNC 2005, nr 7-8, poz. 114), wyrokach Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2015 r., IV CSK 557/14, z dnia 5 czerwca 2003 r., II CKN 14/01, z dnia 23 czerwca 2004 r., V CK 538/03.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia obu skarg kasacyjnych do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).